

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 5

Rozeslána dne 22. února 1995

Cena Kč 16,–

O B S A H:

17. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 24. ledna 1995 ve věci návrhu na částečné zrušení čl. III obecně závazné vyhlášky obce Vráž ze dne 13. června 1994 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství
18. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 24. ledna 1995 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Ledenice ze dne 3. listopadu 1993 o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu
19. Nařízení vlády o zavedení letního času v letech 1995 až 1997
20. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 48/1993 Sb., o školním stravování, ve znění pozdějších předpisů
21. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Státem Izrael o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
22. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Maďarskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
23. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Obchodní dohody mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky
24. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Obchodní dohody mezi vládou České republiky a vládou Tuniské republiky
25. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o dodávkách ropy z Ruské federace do České republiky
26. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o záruce mezi Českou republikou a Evropskou investiční bankou (Česká republika – Telekomunikační projekt 1), Dohody o záruce (Český telekomunikační projekt) mezi Českou republikou a Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a Dohody o záruce (Telekomunikační projekt) mezi Českou republikou a Mezinárodní bankou pro obnovu a rozvoj
27. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o kontrole a označování předmětů z drahých kovů
28. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky a Spolkovým ministerstvem pro životní prostředí, ochranu přírody a bezpečnost reaktorů Spolkové republiky Německo o uskutečnění společných pilotních projektů na ochranu životního prostředí ke snížení znečištění životního prostředí přecházejícího hranice

Opatření ústředních orgánů

Opatření vlády, kterým se vyhláší přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % za první až čtvrté čtvrtletí 1994, za druhé až čtvrté čtvrtletí 1994, za třetí až čtvrté čtvrtletí 1994 a za čtvrté čtvrtletí 1994 proti stejným obdobím roku 1993 podle nařízení vlády č. 334/1993 Sb., o regulačním a sankčním opatření ve mzdové oblasti

Opatření Ministerstva financí, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1995 – 2000, 8,7 %

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se mění a doplňuje opatření, kterým se stanoví zásady klasifikace pohledávek z úvěrů a tvorby rezerv a opravných položek k těmto pohledávkám

Redakční sdělení o opravě chyb v zákonu č. 216/1994 Sb., v zákonu č. 258/1994 Sb., v zákonu č. 259/1994 Sb., v zákonu č. 273/1994 Sb. a v zákonu ČNR (úplném znění) č. 2/1995 Sb.

17**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 24. ledna 1995 ve věci návrhu přednosty Okresního úřadu v Berouně na částečné zrušení čl. III. obecně závazné vyhlášky obce Vráž ze dne 13. června 1994 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství

takto:

Část ustanovení čl. III. ve slovech „dálnice, dálniční odpočívadlo“ obecně závazné vyhlášky obce Vráž ze dne 13. června 1994 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

18**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 24. ledna 1995 ve věci návrhu přednostky Okresního úřadu v Českých Budějovicích na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Ledenice ze dne 3. listopadu 1993 o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu

takto:

Vyhláška obce Ledenice o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu, přijatá Obecním zastupitelstvem v Ledenicích dne 3. listopadu 1993, se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

19

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 11. ledna 1995

o zavedení letního času v letech 1995 až 1997

Vláda nařizuje podle § 1 zákona č. 54/1946 Sb., o letním čase, a k provedení zákoníku práce:

§ 1

Počátek a konec letního času v letech 1995 až 1997

(1) Letní čas se zavádí v roce 1995 dnem 26. března, v roce 1996 dnem 31. března a v roce 1997 dnem 30. března. V těchto dnech o druhé hodině středoevropského času se posunou hodiny na třetí hodinu letního času.

(2) Letní čas končí v roce 1995 dnem 24. září, v roce 1996 dnem 27. října a v roce 1997 dnem 26. října. V těchto dnech o třetí hodině letního času se posunou hodiny na druhou hodinu středoevropského času.

§ 2

Vliv zavedení letního času
na stanovenou týdenní pracovní dobu

(1) Stanovená týdenní pracovní doba u zaměstnanců, jimž počátek letního času v letech 1995 až 1997 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku zavedení letního času zkrátí, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu kratší.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba u zaměstnanců, jimž konec letního času v letech 1995 až 1997 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku ukončení letního času prodlouží, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu delší.

§ 3

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:

Ing. Vodička v. r.

20

VYHLÁŠKA

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

ze dne 17. ledna 1995,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 48/1993 Sb., o školním stravování, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy podle § 13 písm. l) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

České republiky č. 48/1993 Sb., o školním stravování, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

Část třetí přílohy k vyhlášce č. 48/1993 Sb., kterou se stanoví finanční normativy na nákup potravin, se nahrazuje tímto zněním:

„3. Finanční normativy na nákup potravin

Zařízení, skupiny strážníků, denní jídlo	Finanční normativ Kč/den/strážník v rozmezí
---	---

3.1. Předškolní zařízení, zařízení pro výkon ústavní výchovy (3 až 6 roků)

snídaně	3,90 až 7,20
přesnídávka	3,20 až 4,60
oběd	8,50 až 13,70
svačina	3,20 až 4,60
večeře	7,30 až 9,90

Celkem (celodenní) na nápoje	26,10 až 40,00 1,50 až 2,50
---------------------------------	--------------------------------

**3.2. Základní školy, zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy
žáci 1. až 4. ročníků**

snídaně	5,20 až 7,80
přesnídávka	3,90 až 6,50
oběd	10,20 až 17,60
svačina	3,20 až 4,60
večeře	8,50 až 13,70

Celkem (celodenní)	31,00 až 50,20
--------------------	----------------

žáci 5. až 9. ročníků

snídaně	5,80 až 8,50
přesnídávka	3,90 až 6,50
oběd	11,50 až 18,90
svačina	3,20 až 4,60
večeře	9,10 až 15,00

Celkem (celodenní)	33,50 až 53,50
--------------------	----------------

**3.3. Střední školy, domovy mládeže, zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy
(15 až 18 roků)****chlapci**

snídaně	5,80 až 9,10
přesnídávka	3,90 až 6,50
oběd	13,00 až 20,20

svačina	2,60 až 3,20
večeře	11,10 až 18,70

Celkem (celodenní) II. večeře ve výchovných ústavech	36,40 až 57,70 5,20 až 8,50
--	--------------------------------

dívky

snídaně	5,20 až 7,80
přesnídávka	3,40 až 5,80
oběd	11,70 až 18,90
svačina	2,60 až 3,20
večeře	10,40 až 16,20

Celkem (celodenní)	33,30 až 51,90
--------------------	----------------

společná zařízení (chlapci i dívky)

snídaně	5,60 až 8,50
přesnídávka	3,60 až 6,20
oběd	12,30 až 19,50
svačina	2,60 až 3,20
večeře	10,70 až 17,60

Celkem (celodenní)	34,80 až 55,00
--------------------	----------------

**3.4. Sportovní a taneční školy
10 až 14 roků**

snídaně	8,50 až 18,00
přesnídávka	7,00 až 14,00
oběd	18,90 až 33,00
svačina	3,50 až 4,50
večeře	15,00 až 20,00

Celkem (celodenní)	52,90 až 89,50
--------------------	----------------

15 až 18 roků

snídaně	9,50 až 18,00
přesnídávka	8,00 až 15,00
oběd	19,50 až 35,00
svačina	4,00 až 5,50
večeře	17,60 až 23,00

Celkem (celodenní)	58,60 až 96,50“.
--------------------	------------------

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Pilip v. r.

21

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. prosince 1993 byla v Jeruzalémě podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 23. prosince 1994.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 23. prosince 1994.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

Českou republikou

a

Státem Izrael

**o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmů**

Vláda České republiky a vláda Státu Izrael
přejíce si uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího
zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní
z příjmu

a napomáhat dalšímu rozvoji vzájemných vztahů,
se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají
bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních stá-
tech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu
ukládáné jménem každého ze smluvních států nebo
jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať
je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně
vybírané z celkového příjmu nebo z části příjmu
včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemo-
vitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů
vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku ma-
jetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje,
jsou:

a) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob;

(dále nazývané „česká daň“);

b) v Izraeli

(i) daně ukládané podle zákona o dani z příjmu
(Income Tax Ordinance) a zákonů souvisej-
cích;

(ii) daň ze zisku a daň z objemu mezd finančních
institucí a pojišťovacích společností;

(dále nazývané „izraelská daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně
stejného nebo podobného druhu, které budou uklá-
dány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo sou-
časných daní. Příslušné úřady smluvních států si
vzájemně sdělí podstatné změny, které budou prove-
deny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost ne-
vyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Česká republika“ znamená území, na kterém platí daňové zákony České republiky;
- b) výraz „Izrael“ znamená stát Izrael v souladu s jeho zákony, a pokud je použit v zeměpisném významu, zahrnuje, avšak není omezen na výsostné vody Izraele a jakoukoliv oblast vně výsostných vod, která v souladu se zákony Izraele je územím, na němž mohou být vykonávána práva Izraele týkající se průzkumu a využívání přírodních, biologických a nerostných zdrojů nacházejících se v mořské vodě, na mořském dně a v podloží těchto vod;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Izrael;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí, silničním vozidlem nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě České republiky – ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Izraele – ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, mís-

ta vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení. Jestliže stát, ve kterém se nachází místo skutečného vedení, nemůže být určen, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, instalační nebo montážní projekt, avšak pouze trvá-li takové staveniště nebo projekt déle než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně konzultačních a manažerských služeb, poskytovaných podnikem prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracov-

níků zaměstnaných podnikem pro takové účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají (u stejného nebo souvisejícího projektu) na území státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než šest měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v pododstavcích a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo užívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2,

aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných částech této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8 Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí, silničních vozidel nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku. Pro účely tohoto článku výraz „zisky“ zahrnuje příjmy z příležitostného pronájmu lodí, silničních vozidel nebo letadel, jestliže tento pronájem je nahodilý ve vztahu k provozování mezinárodní dopravy.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodí rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9 Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly,

být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu a následně zdaní zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, upraví druhý stát vhodně částku daně uloženou z těchto zisků v tomto státě. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

3. Ustanovení odstavce 2 se neuplatní v případě podvodu nebo vědomého zanedbání.

Článek 10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 15 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv s podílem na zisku, s výjimkou pohledávek, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé

základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové úroky mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené rezidentu druhého smluvního státu, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě, jestliže jsou tyto úroky placeny z:

- a) obligací, dluhopisů nebo obdobných závazků vlády prvně zmíněného smluvního státu; nebo
- b) půjček poskytnutých, refinancovaných, zaručených nebo zajištěných nebo úvěrů poskytnutých, refinancovaných, zaručených nebo zajištěných
 - (i) v případě České republiky, Českou národní bankou;
 - (ii) v případě Izraele, Bank of Israel.

4. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo ne právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premii a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále

provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 5 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému (včetně kinematografických filmů, videonahrávek a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání), patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, softwaru, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřed-

nictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem ve smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v odstavci 2 článku 6, mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, letadel nebo silničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, letadel nebo silničních vozidel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení podílů na společnosti, která je rezidentem jednoho smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě s výjimkou případů, kdy za následujících podmínek mohou být takové příjmy zdaněny také ve druhém smluvním státě:

- a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu v druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě pouze takové příjmy, které lze přičíst této stále základně, mohou být zdaněny v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže se zdržuje ve druhém státě po jedno nebo více období přesahujících v úhrnu 183 dní v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období; v takovém případě pouze takové příjmy, které plynou z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, dentistů, právníků, inženýrů, architektů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19, 20 a 21 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodí, letadla nebo

v silničním vozidle v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník, nebo jako sportovec, z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy plynoucí umělci nebo sportovci, který je rezidentem jednoho smluvního státu, z činností, které osobně vykonává ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 zdanění pouze v prvně zmíněném státě, jestliže činnosti v druhém státě jsou hrazeny zcela nebo z podstatné části z veřejných fondů prvně zmíněného státu včetně jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, a tyto činnosti jsou vykonávány na základě dvoustranné kulturní dohody mezi těmito smluvními státy.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu jednoho smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

- (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
- (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti a učni

Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Učitelé a výzkumní pracovníci

Odměna, kterou pobírá za výuku nebo výzkum fyzická osoba, která je nebo bezprostředně před návštěvou jednoho smluvního státu byla rezidentem druhého smluvního státu a která se zdržuje v prvně zmíněném státě za účelem provádění výzkumu nebo výuky ve vzdělávacím ústavu, bude vyjmuta ze zdanění v prvně zmíněném státě. Toto vynětí bude poskytováno po období nepřesahující dva roky od data prvního příjezdu tohoto učitele nebo výzkumného pracovníka do země. Tento článek se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 22

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoli, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

Dvojí zdanění bude vyloučeno následovně:

a) v České republice:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Izraeli, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Izraeli. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Izraeli,

b) v Izraeli:

V souladu s právními předpisy Izraele, které upravují zápočet daně zaplacené v kterékoliv zemi kromě Izraele na daň splatnou v Izraeli, bude česká daň placená z příjmů ze zdrojů v České republice započtena na daň splatnou v Izraeli připadající na tyto příjmy. Započtená částka však nepřesáhne takovou část izraelské daně, která poměrně připadá na příjmy ze zdrojů na území České republiky ve vztahu k celkovým příjmům podléhajícím izraelské dani.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné

situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení odstavce 1 článku 9, odstavce 7 článku 11 nebo odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě.

4. Podnik jednoho smluvního státu, jehož jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

6. Ustanovení tohoto článku nebudou vykládána jako zabráňující smluvnímu státu ukládat daň z příjmů poboček.

7. Ustanovení tohoto článku nebudou vykládána jako závazek jednoho smluvního státu poskytnout rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodů osobního postavení nebo rodinných závazků, které přiznává svým rezidentům.

Článek 25

Omezení výhod

Příslušný úřad jednoho smluvního státu může po konzultaci s příslušným úřadem druhého smluvního státu odeprít výhody této smlouvy jakékoliv osobě nebo ve vztahu k jakékoliv transakci, jestliže podle jeho názoru by poskytnutí výhod znamenalo užití Smlouvy v rozporu s jejím účelem.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto

států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na časová omezení podle vnitrostátních předpisů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu nebo na požádání druhého smluvního státu poskytujícího informaci a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by byla v rozporu s právními předpisy nebo správní praxí tohoto nebo druhého smluvního státu;

- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Dáno v Jeruzalémě 12. prosince 1993 v anglickém jazyce.

Za vládu České republiky:

J. Zieleniec v. r.

Za vládu Státu Izrael:

S. Perez v. r.

22

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. ledna 1993 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 27. prosince 1994.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

Českou republikou

a

Maďarskou republikou

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Maďarská republika

přejíce si uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“);

b) v Maďarské republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň společností;
 - (iii) daně z pozemků;
 - (iv) daň z budov;
- (dále nazývané „maďarská daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Republiku Maďarska;
- b) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- c) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

d) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

e) výraz „státní příslušník“ označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

(ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;

f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí, člunem, letadlem nebo silničním vozidlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková loď, člun, letadlo nebo silniční vozidlo není provozováno jen mezi místy v druhém smluvním státě;

g) výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě České republiky, ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě Maďarské republiky, ministra financí Maďarské republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním občanem;

d) jestliže je tato osoba státním občanem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu; a

f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

a) Staveniště nebo stavbu nebo montáž nebo instalační projekt, avšak pouze trvá-li déle než dvanáct měsíců.

b) Poskytování služeb, včetně poradenských služeb a řídicí činnosti, poskytované podnikem prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro takové účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají (u stejného nebo souvisejícího projektu) na území státu po dobu přesahující více než šest měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných

činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;

- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v pododstavcích a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro

příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí, člunů, letadel nebo silničních vozidel v mezinárodní dopravě podléhají

zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi nebo člunu, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9 Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost, která přímo vlastní nejméně 25 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společností, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společnostmi, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11 Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu a který je jejich skutečným vlastníkem, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo ne právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 % hrubé částky z licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů, a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit li-

cenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů, letadel nebo silničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, člunů, letadel nebo silničních vozidel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud příjemce nemá obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu svých činností. Jestliže má k dispozici takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště

nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a učec-ních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodí, člunu, letadla nebo silničního vozidla v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena převážně z veřejných fondů tohoto státu nebo druhého státu nebo je tato činnost vykonávána na základě kulturního ujednání mezi smluvními státy.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu
 - (i) je státním občanem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní orgán tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu orgánu, podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním občanem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Odměna za výuku nebo vědecký výzkum, kterou pobírá fyzická osoba, která je nebo byla bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a která se zdržuje v prvním státě za účelem vědeckého výzkumu nebo výuky na univerzitě, instituci pro vyšší vzdělání nebo jiné obdobné instituci, bude osvobozena od zdanění v prvním státě za předpokladu, že tato instituce je neziskovým právním subjektem.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny, letadly nebo silničními vozidly, které jsou používány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů, letadel nebo silničních vozidel, podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě rezidenta Maďarské republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

- a) Jestliže rezident Maďarské republiky pobírá příjem nebo vlastní majetek, který v souladu s ustanoveními této smlouvy může být zdaněn v České republice, Maďarská republika osvobodí s výhradou ustanovení pododstavců b) a c) takový příjem nebo majetek od zdanění.
- b) Jestliže rezident Maďarské republiky pobírá příjmy, které v souladu s ustanoveními článku 10 a 12 mohou být zdaněny v České republice, Maďarská republika povolí snížit částku daně z takového příjmu tohoto rezidenta o částku rovnající se dani zaplacené v České republice. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně vypočtenou před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy plynoucí z České republiky.
- c) Jestliže v souladu s ustanovením této smlouvy příjmy, které plynou rezidentu Maďarské republiky, nebo majetek, který vlastní, jsou vyjmuty ze zdanění v Maďarské republice, může Maďarská republika při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu příjem nebo majetek, který byl vyňat ze zdanění.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Maďarské republice, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Maďarské republice. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtenou před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Maďarské republice.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou

jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 10 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 4 článku 11 nebo odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smluvny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoliv druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24, úřadu smluvního státu, jehož je státním občanem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na promlčení podle vnitrostátních zákonů smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Obdržené informace budou udržovány v tajnosti na požádání smluvního státu, který informace poskytl.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, úřední, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Smluvní strany si vzájemně oznámí, že ústavní předpoklady pro nabytí platnosti této smlouvy byly splněny.

2. Smlouva nabude platnosti dnem posledního oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou aplikovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Za vládu České republiky:

Ivan **Kočárník** v. r.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsání, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 14. ledna 1993 v anglickém jazyce.

Za vládu Maďarské republiky:

Mihály **Kupa** v. r.

23

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. srpna 1994 byla v Praze podepsána Obchodní dohoda mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku X dnem 14. prosince 1994. Tímto dnem pozbývá ve vztazích mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou platnost Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o vzájemném obchodě a platbách ze dne 20. února 1992.

České znění dohody se vyhláší současně.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi

vládou České republiky

a vládou Vietnamské socialistické republiky

Vláda České republiky a vláda Vietnamské socialistické republiky (dále jen „smluvní strany“),

konstatující s uspokojením dosavadní rozvoj vzájemných obchodních a hospodářských vztahů a

vedeny přáním dosáhnout dalšího rozvoje a posílení těchto vztahů mezi oběma státy na základě rovnosti a vzájemné výhodnosti,

se dohodly takto:

Článek I

Smluvní strany budou, v souladu se svým zákonodárstvím a předpisy, přijímat potřebná opatření k usnadnění a posílení obchodních a hospodářských vztahů mezi oběma státy, a to na dlouhodobém a stabilním základě.

Článek II

Smluvní strany si budou vzájemně poskytovat zacházení podle doložky nejvyšších výhod, týkající se cel a daní, stejně jako celních formalit a ostatních záležitostí spojených s vývozem a dovozem zboží pocházejícího ze státu druhé smluvní strany.

Výše uvedené ustanovení se nebude vztahovat na:

- a) výhody a výjimky, které jedna ze smluvních stran poskytla nebo v budoucnu poskytne svým sousedním státům za účelem usnadnění pohraničního styku v obchodě;
- b) výhody a výjimky, které byly nebo budou v budoucnu poskytnuty kteroukoliv ze smluvních stran, vyplývající z její účasti v oblasti volného obchodu nebo celní unie.

Článek III

Obě smluvní strany budou v souladu s platnými zákony a předpisy svých států vytvářet vhodné podmínky pro rozvoj různých forem obchodně ekonomické spolupráce mezi právníckými a fyzickými osobami obou států (dále jen „subjekty“).

Článek IV

Dovoz a vývoz zboží a služeb mezi subjekty obou států se bude realizovat na základě kontraktů uzavíraných podle ustanovení této dohody, zákonů a právních předpisů platných v obou státech v souladu s mezinárodními obchodními zvyklostmi a vycházejí z cen na mezinárodních trzích.

Žádná ze smluvních stran neponese odpovědnost za závazky subjektů svých států vzniklé z obchodních transakcí. Plnou odpovědnost za tyto závazky vyplývající z uzavřených kontraktů ponесou a případné spory budou řešit příslušné subjekty.

Článek V

Platby mezi subjekty vzniklé na základě této dohody budou prováděny ve volně směnitelné měně v souladu se zákony a předpisy platnými v obou státech.

Článek VI

O všech pohledávkách a závazcích vzniklých do 31. prosince 1992 mezi právními předchůdci České republiky (Československá socialistická republika, Československá Federativní republika a Česká a Slovenská Federativní Republika) na straně jedné a Viet-

namskou socialistickou republikou na straně druhé bude projednána a uzavřena zvláštní dohoda.

Článek VII

Smluvní strany vedeny snahou zvýšit a rozšířit obchod mezi oběma státy budou podporovat a usnadňovat účast vystavovatelů svých států na veletrzích a obchodních výstavách v druhém státě, sloužících k rozšiřování obchodních vztahů mezi oběma státy. Osvobození od cel, daní a dalších obdobných poplatků u předmětů a zařízení určených k dočasnému použití na obchodních veletrzích a výstavách se budou řídit platnými zákony a předpisy státu, kde jsou tyto akce konány.

Článek VIII

Smluvní strany se za účelem usnadnit provádění této dohody dohodly zřídit Smíšenou komisi sestávající se ze zástupců příslušných orgánů obou smluvních stran.

Smíšená komise se bude scházet střídavě v České republice a ve Vietnamské socialistické republice kdykoliv se na tom příslušné orgány obou smluvních stran dohodnou.

Článek IX

Vstupem této dohody v platnost pozbývá ve vzta-

Za vládu České republiky:
Ing. Vladimír **Dlouhý** CSc. v. r.
ministr průmyslu a obchodu

zích mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou platnost Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o vzájemném obchodě a platbách z 20. února 1992.

Článek X

Tato dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy každého státu a vstoupí v platnost 30 dní po obdržení poslední nóty, kde si smluvní strany vzájemně oznámí ukončení schvalovacího procesu.

Tato dohoda platí po dobu pěti let a její platnost se automaticky prodlužuje o další rok, pokud jedna ze smluvních stran nejmeně šest měsíců před ukončením její platnosti písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit její platnost.

Tato dohoda může být změněna nebo doplněna po písemné dohodě smluvních stran.

Po ukončení platnosti této dohody budou její ustanovení nadále uplatňována vůči kontraktům uzavřeným v době platnosti této dohody až do jejich úplné realizace.

Dáno v Praze dne 22. srpna 1994 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém a jazyce vietnamském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Vietnamské socialistické republiky:
Ing. Dang **Vu Chu** v. r.
ministr lehkého průmyslu

24

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. dubna 1994 byla v Tunisu podepsána Obchodní dohoda mezi vládou České republiky a vládou Tuniské republiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku XI odst. 1 dnem 19. ledna 1995 a tímto dnem v souladu se zněním svého článku XII tato dohoda ruší a nahrazuje:

- Dlouhodobou obchodní dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky ze dne 3. října 1973, vyhlášenou pod č. 7/1975 Sb., a
- Dodatkový protokol k Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou ze dne 3. října 1973, podepsaný dne 3. března 1976 a vyhlášený v částce 16/1976 Sb.

České znění dohody se vyhláší současně. Do francouzského znění dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Tuniské republiky

Vláda České republiky a vláda Tuniské republiky, dále označované jako „smluvní strany“,

přejíce si rozvíjet obchodní vztahy a přátelské svazky mezi oběma zeměmi na zásadách rovnosti a vzájemných výhod,

se dohodly takto:

Článek I

Obchodní výměna mezi Českou republikou a Tuniskou republikou se bude uskutečňovat v souladu s ustanoveními této dohody, jakož i zákony a předpisy platnými v každé z obou zemí.

Článek II

Smluvní strany si vzájemně poskytnou zacházení podle doložky nejvyšších výhod v souladu s ustanoveními Všeobecné dohody o clech a obchodu „GATT“.

Článek III

Smluvní strany budou podporovat rozvoj obchodních vztahů a uzavírání kontraktů i dlouhodobých mezi právníky a fyzickými osobami obou zemí na základě tržních podmínek a v souladu s ustanoveními této dohody.

Článek IV

Platby vyplývající z obchodních kontraktů uzavřených v rámci této dohody budou uskutečňovány ve volně směnitelných měnách v souladu s předpisy platnými v každé z obou zemí.

Smluvní strany nicméně uznávají právo právnických a fyzických osob obou zemí uchýlit se k jiným způsobům úhrady transakcí v souladu s předpisy platnými v každé z obou zemí.

Článek V

S cílem dosáhnout rozvoje obchodu mezi oběma zeměmi budou smluvní strany podporovat výměnu informací a podkladů týkajících se zahraničního obchodu.

Článek VI

Pro podporu dalšího rozvoje obchodních vztahů mezi oběma zeměmi si budou smluvní strany vzájemně poskytovat výhody potřebné k účasti na veletrzích a k pořádání obchodních výstav na svých územích v souladu se zákony a předpisy platnými v obou zemích.

Článek VII

Smluvní strany povolí v rámci zákonů a předpisů, které jsou nebo budou v platnosti na území každé ze smluvních stran, dovoz a vývoz bez celních a jiných poplatků a daní

- a) vzorků a propagačního materiálu bez obchodní hodnoty určených k reklamě a k získání objednávek;
- b) zboží, náradí a výrobků potřebných k pořádání veletrhů a obchodních výstav za podmínky, že nebudou prodávány;
- c) výrobků a zboží dovezeného do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla.

Článek VIII

V souladu se svými právními řády, ustanoveními GATT a mezinárodními smlouvami, jichž jsou členy, budou smluvní strany přijímat vhodná opatření s cílem chránit na svých územích výrobky pocházející z druhé země proti všem formám nekalé konkurence, jakož i právo duševního vlastnictví právnických a fyzických osob druhé země.

Článek IX

Zřizuje se Smíšená komise sestávající ze zástupců příslušných orgánů smluvních stran, kteří budou pověřeni dohlížet na řádné provádění této dohody a řešit problémy, které mohou vzniknout při jejím provádění.

Na žádost příslušného orgánu každé z obou zemí se bude Smíšená komise scházet střídavě v Praze a v Tunisu za účelem posuzování všech otázek vztahujících se k rozvoji vzájemné obchodní výměny a předkládání příslušným orgánům návrhů opatření ke zlepšení ekonomických a obchodních vztahů mezi oběma zeměmi.

Datum a místo zasedání budou předmětem vzájemné dohody mezi příslušnými orgány každé z obou zemí.

Článek X

Ustanovení této dohody nepředstavují a nebudou představovat porušení mezinárodních smluv, které jsou nebo budou uzavřeny každou smluvní stranou, ani práv a závazků smluvních stran vyplývajících z mezinárodních smluv, které jsou nebo mohou být jimi uzavřeny.

Za vládu
České republiky:

Ing. Vladimír **Dlouhý** CSc. v. r.
ministr průmyslu a obchodu

Článek XI

Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu pěti let a její platnost bude pokračovat, pokud jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost dohody šest měsíců před ukončením její platnosti.

Pro smluvní závazky uzavřené v průběhu platnosti dohody a trvající v okamžiku jejího ukončení zůstávají ustanovení této dohody účinná až do doby splnění závazku.

Článek XII

Tato dohoda ruší a nahrazuje Dlouhodobou obchodní dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky podepsanou dne 3. října 1973 a Dodatkový protokol k Obchodní dohodě ze 3. října 1973 podepsaný dne 3. března 1976.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Tunisu dne 16. dubna 1994 ve dvou původních vyhotoveních v jazycích českém, arabském a francouzském, přičemž všechny texty mají stejnou platnost. V případě různosti výkladu je rozhodující francouzský text.

Za vládu
Tuniské republiky:

Sadok **Rabah** v. r.
ministr národního hospodářství

25**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 4. prosince 1994 byl v Moskvě podepsán Protokol mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o dodávkách ropy z Ruské federace do České republiky.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 4 dnem 4. prosince 1994.

Do textu Protokolu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

26**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že byly podepsány:

dne 22. července 1993 v Lucemburku Dohoda o záruce mezi Českou republikou a Evropskou investiční bankou (Česká republika – Telekomunikační projekt 1),

dne 18. října 1993 v Londýně Dohoda o záruce (Český telekomunikační projekt) mezi Českou republikou a Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj, a

dne 1. listopadu 1993 ve Washingtonu Dohoda o záruce (Telekomunikační projekt) mezi Českou republikou a Mezinárodní bankou pro obnovu a rozvoj.

Výše uvedené dohody vstoupily v platnost dnem jejich podpisu.

Do textu dohod lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

27**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. listopadu 1972 byla ve Vídni přijata Úmluva o kontrole a označování předmětů z drahých kovů.

Listina o přístupu České republiky k Úmluvě o kontrole a označování předmětů z drahých kovů byla uložena u vlády Švédského království, depozitáře Úmluvy, dne 2. srpna 1994.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 16 odst. 2 dnem 27. června 1975. Pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 12 odst. 5 dnem 2. listopadu 1994.

Do textu Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

28**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. prosince 1994 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky a Spolkovým ministerstvem pro životní prostředí, ochranu přírody a bezpečnost reaktorů Spolkové republiky Německo o uskutečnění společných pilotních projektů na ochranu životního prostředí ke snížení znečištění životního prostředí přecházejícího hranice.

Dohoda na základě svého článku 4 vstoupila v platnost dnem 19. prosince 1994.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**OPATŘENÍ VLÁDY**

ze dne 25. ledna 1995,

kterým se vyhlašuje přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % za první až čtvrté čtvrtletí 1994, za druhé až čtvrté čtvrtletí 1994, za třetí až čtvrté čtvrtletí 1994 a za čtvrté čtvrtletí 1994 proti stejným obdobím roku 1993 podle nařízení vlády č. 334/1993 Sb., o regulačním a sankčním opatření ve mzdové oblasti

- Přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % činí
a) 15,5 % za první až čtvrté čtvrtletí 1994 proti prvnímu až čtvrtému čtvrtletí 1993,	c) 15,8 % za třetí až čtvrté čtvrtletí 1994 proti třetímu až čtvrtému čtvrtletí 1993,
b) 15,5 % za druhé až čtvrté čtvrtletí 1994 proti druhému až čtvrtému čtvrtletí 1993,	d) 16,1 % za čtvrté čtvrtletí 1994 proti čtvrtému čtvrtletí 1993.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

OPATŘENÍ**Ministerstva financí**

ze dne 14. února 1995,

jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1995 – 2000, 8,7 %

Ministerstvo financí v souladu s § 19 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, a § 10 zákona č. 268/1994 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1995, určuje emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1995 – 2000, 8,7 %:

1. Základní charakteristika dluhopisů:

Emitent: Česká republika zastoupená Ministerstvem financí

Název: Dluhopis České republiky, 1995 – 2000, 8,7 %

Zkrácený název: ČR, 8,7 %, 00

Pořadové číslo emise: 7

Jmenovitá hodnota: Kč 10 000

Forma dluhopisu: cenný papír na doručitele

Podoba dluhopisu: zaknihovaný cenný papír

Datum emise: 24. února 1995

Datum splatnosti: 24. února 2000

Doba splatnosti: 5 let

Úrokový výnos: kupon s pevnou úrokovou sazbou 8,7 % p.a.

Zdanění úrokových výnosů: osvobozeny od daně z příjmů

ISIN: CZ 0001000376.

2. Dluhopisy jsou vydávány podle § 10 zákona č. 268/1994 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1995.

3. Dluhopisy znějí na doručitele a jsou vydávány v zaknihované podobě. Evidenci majitelů vede Středisko cenných papírů.

4. Dluhopisy mohou nabývat právnické a fyzické osoby se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky i v zahraničí. Repatriace výnosů a splacené nominální hodnoty do zahraničí budou prováděny dle právních předpisů České republiky.

5. Dluhopisy jsou veřejně obchodovatelné a budou kotovány na Burze cenných papírů Praha. Převoditelnost dluhopisů ve Středisku cenných papírů začíná dnem připsání dluhopisů na účty prvních majitelů a končí třicet kalendářních dnů přede dnem splatnosti.

6. Dluhopisy jsou úročeny pevnou úrokovou sazbou ve výši 8,7 % p.a. Úrokové výnosy jsou vypláceny jedenkrát ročně, a to vždy k 24. únoru

- příslušného roku. Případně-li den výplaty výnosu na den pracovního klidu, bude výplata provedena první následující pracovní den bez nároku na výnos za toto odsunutí platby. Datum ex-kupon je stanoveno na 25. ledna (BCK – standard). Úrokový výnos obdrží vždy investor, který je majitelem dluhopisu 24. ledna každého roku. Úrokový výnos za první rok obdrží investor, který je majitelem dluhopisu 24. ledna 1996.
7. Výpočet poměrné části úroku probíhá na bázi jednoho roku o 360 dnech a 12 měsíců po 30 dnech (BCK – standard 30E/360). Poměrná část úrokového výnosu je do ceny dluhopisu započítávána od data emise.
 8. Primární prodej dluhopisů bude proveden formou aukce pořádané Českou národní bankou pro skupinu přímých účastníků dne 14. února 1995. Další investoři se mohou aukce zúčastnit prostřednictvím přímých účastníků. Oznámení o aukci a seznam přímých účastníků budou zveřejněny.
 9. Celkový objem emise dluhopisů bude určen výsledkem aukce. Emise může být za stejných emisních podmínek znovu otevřena.
 10. Ministerstvo financí prohlašuje, že dluží každému majiteli dluhopisu nominální hodnotu dluhopisu. Dluhopisy budou spláceny v nominální hodnotě ke dni 24. února 2000. Tímto dnem také končí úročení dluhopisů. Nominální hodnota dluhopisu spolu s posledním úrokovým výnosem bude vyplacena investorovi, který je majitelem dluhopisu dne 24. ledna 2000 (BCK – standard).
 11. Veškerá práva plynoucí z dluhopisů se promlčují uplynutím deseti let od data splatnosti (§ 23 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech).
 12. Ministerstvo financí se zavazuje, že zabezpečí výplatu úrokových výnosů z dluhopisů a splatí nominální hodnotu dluhopisů jejich majitelům podle těchto emisních podmínek. Platebním místem je Investiční a poštovní banka, a.s. Platební místo zveřejní způsob, jakým budou výplata kuponu a splacení nominální hodnoty provedeny. Úrokové výnosy z dluhopisů jsou osvobozeny od daně z příjmu [§ 4 odst. 1 písm. t) a § 19 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů].
 13. Dluhopisy jsou přímými, nepodmíněnými a nepodřízenými závazky České republiky, které jsou na stejné úrovni se všemi ostatními existujícími i budoucími přímými, nepodmíněnými i nepodřízenými závazky České republiky.
 14. Oznámení pro veřejnost týkající se těchto dluhopisů budou publikována v Hospodářských novinách nebo jiném obdobně zaměřeném deníku běžně dostupném v České republice.
 15. Tyto emisní podmínky mohou být přeloženy do cizích jazyků. Dojde-li k rozporu mezi různými jazykovými verzemi emisních podmínek, bude rozhodující verze česká.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. ledna 1995 do 31. ledna 1995 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Vyšší kolektivní smlouva (na rok 1995) uzavřená dne 22. 12. 1994
mezi
Typografickou Besedou, odborovým svazem zaměstnanců polygrafické výroby v Čechách, na Moravě
a ve Slezsku
a
Svazem polygrafických podnikatelů.
2. Dodatek č. 3 ze dne 22. 12. 1994 k Vyšší kolektivní smlouvě uzavřené dne 16. 12. 1993 (na rok 1994 – 1996)
mezi
Nezávislým odborovým svazem pracovníků veřejné silniční dopravy Čech a Moravy
a
Svazem zaměstnavatelů v dopravě.
3. Vyšší kolektivní smlouva na rok 1995 uzavřená dne 20. 12. 1994
mezi
Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy
a
Sdružením učňovských zařízení resortu zemědělství České republiky.
4. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na rok 1995 dne 5. 12. 1994
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR – pro odvětví porcelán.
5. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na rok 1995 dne 5. 12. 1994
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR – pro odvětví zdravotní a užitkové keramiky.
6. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na rok 1995 dne 28. 12. 1994
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR.
7. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na rok 1995 – 1996 dne 11. 1. 1995
mezi
Odborovým svazem chemie České republiky
a
Svazem chemického průmyslu České republiky.
8. Odvětvová kolektivní smlouva na rok 1995 uzavřená dne 16. 1. 1995
mezi
Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy
a
Českomoravským svazem zemědělských podnikatelů.
9. Odvětvová kolektivní smlouva (na rok 1995 – 1996) uzavřená dne 12. 1. 1995
mezi
Odborovým svazem Stavba České republiky
Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy
a
Svazem podnikatelů ve stavebnictví v České republice.

Česká národní banka

vydala podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, **opatření č. 8** ze dne 30. prosince 1994, **kterým se mění a doplňuje opatření č. 3/1994, kterým se stanoví zásady klasifikace pohledávek z úvěrů a tvorby rezerv a opravných položek k těmto pohledávkám.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Opatření je uveřejněno ve Věstníku České národní banky v částce 28, ročník 1994, vydané dne 30. prosince 1994. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v zákonu č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů

V § 45 v úvodní větě má místo „a zákona č. 216/1994 Sb.“ správně být „zákona č. 117/1994 Sb. a zákona č. 152/1994 Sb.“;

2. v zákonu č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

V čl. I bodu 57 v § 38a odst. 2 druhé větě má místo „podle § 15 odst. 1“ správně být „podle § 15a odst. 1“;

3. v zákonu č. 259/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů

V čl. I bodu 10 v § 4 odst. 1 písm. x) má místo „podle zvláštního zákona,^{38b)}“ správně být „podle zvláštního zákona,^{19a)}“.

V čl. I bodu 87 v § 24 odst. 2 písm. ch) v druhé větě má místo „podle § 39f tohoto zákona“ správně být „podle § 38f tohoto zákona“.

V čl. I bodu 87 v § 24 odst. 2 písm. k) bodu 1 má místo „(s výjimkou uvedenou v bodě 5)“ správně být „(s výjimkou uvedenou v bodě 4)“.

V čl. I bodu 137 v příloze k zákonu ČNR č. 586/1992 Sb., ODPISOVÁ SKUPINA 2, v položce (2–45) má kód odpisové skupiny a název znít:

„31.10.32 Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími motory a ostatní generátorová soustrojí pro kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla do 2,5 MW elektrického výkonu“;

4. v zákonu č. 273/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 72/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.

V čl. I bodu 15 – ZMĚNY A DOPLNĚNÍ SAZEBNÍKU – v bodu 45 má místo „V položce 109 písm. c)“ správně být „V položce 109 písm. e)“;

5. v zákonu České národní rady o státní podpoře výzkumu a vývoje (úplném znění) č. 2/1995 Sb.

V § 5 odst. 2 má místo „doplňuje financování vývoje technologií z vlastních zdrojů,“ správně být „doplňuje financování vývoje z vlastních zdrojů,“.

Redakce

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 1, Tržiště 9, tel. (02) 245 105 14, l. 316 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamaci je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.